

WIELKOPOLSKA: REWOLUCJE

EDYCJA 2014

ORGANIZATOR PROJEKTU:

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Zainicjowany przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego w 2012 roku program *Wielkopolska: Rewolucje* narodził się z niezgody na centralistyczną wizję kultury. Jego celem jest integracja i twórcza prowokacja lokalnych społeczności, łączenie pokoleń, definiowanie tożsamości poprzez miejsce zamieszkania, ale także przełamanie stereotypu, że poza centrum nie ma potencjalnych odbiorców (i współtwórców) sztuki awangardowej, krytycznej. Obecnie rozpoczyna się trzecia edycja „Rewolucji”, podobnie jak w zeszłym organizowana w ramach *Budzika kulturalnego. Programu działań promujących i aktywizujących kulturę Wielkopolski*, realizowanego przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013. Koordynatorem „Budzika” jest Departament Kultury UMWW.

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

Wielkopolska: Rewolucje to spotkanie dwóch odległych, funkcjonujących w innych porządkach społeczno-kulturowych, rzeczywistości. Eksperymentujący twórcy, gwiazdy swoich środowisk, jadą do małych miejscowości, by pracować z ich mieszkańcami. Bez protekcji, bez taryfy ulgowej. Bywa, że te spotkania wywracają świat do góry nogami – czasem tym światem jest jedna wioska, czasem miasteczko, lub pojedynczy człowiek. Trudno powiedzieć kto bardziej zmienia się w tym procesie – artyści, czy ludzie z nimi pracujący. Większość projektów jest kontynuowana także wtedy, gdy Rewolucje się skończą.

Zacieramy podziały na edukowanych i edukujących, obca nam jest idea „niesienia krąganka oświaty”, zakładająca hierarchiczny podział na elitarystyczną sztukę i nieprzygotowaną do jej odbioru prowincję. Zakrzewscy seniorzy tańczyli swoje spektakle w wybitnych polskich instytucjach kultury – w Nowym Teatrze Krzysztofa Warlikowskiego, w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie i na Malta Festival; dzieci z szamocińskiego domu dziecka i młodzież związana z teatrem „Stacja Szamocin” zostały zaproszone ze swoim przedstawieniem do Narodowego Starego Teatru w Krakowie; w Rzgowie powstała Świetlica Kultury zaprojektowana przez architekta, który projekty realizuje głównie we Francji i Belgii; Orkiestra Dęta Ochotniczej Straży Pożarnej w Słupcy doczekała się długich owacji na stojąco w Poznańskiej Filharmonii, a wkrótce zagra w zaprzyjaźnionym warszawskim Nowym Teatrze.

Jak bohaterowie filmu braci Wachowskich Matrix: Rewolucje, do którego nawiązuje tytuł projektu, artyści i mieszkańcy wielkopolskich wsi i miasteczek, zmieniają rzeczywistość, w której żyjemy. Uwalniają myślenie od schematów, wychodzą poza system i pokazują, że w sztuce nie ma spotkań niemożliwych. (Agata Siwiak, kuratorka programu)

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego
w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

LISÓWKI / Jolanta Janiczak, Wiktor Rubin, Cezary Tomaszewski

Próby: maj, czerwiec

Pokazy spektakli w Domu Pomocy Społecznej w Lisówkach: 27, 28 czerwca

Pokaz w Starym Browarze w Poznaniu: 25 października

Praca w teatrze jest kolektywna, więc tak czy owak zawsze wokół projektów czy przedstawień tworzą się wspólnoty, lub choćby ich namiastki. Idealem byłoby miejsce, gdzie można by na stałe wchodzić w projekty z ludźmi z różnych grup zawodowych i społecznych. Poprzez teatr się wzajemnie poznawać i sobą wzajemnie nasiąkać. Mam wątpliwości czy tradycyjnie pojęta twórczość teatralna, wystawianie dawno napisanych tekstów, jest w stanie wytwarzać jakąś filozofię, jakiś rodzaj aktualnego problematyzowania, czy stawiania pytań. Ale nie pytań o aktualność tekstu, ale pytań pozateatralnych, spoza sceny. Czy teatr może zostać odebrany nie jako gest estetyczny, ale jako gest społeczny? Czy praktyka teatralna może być wykorzystywana w sferze społecznej użyteczności? Czy jego działanie może realnie żyć w jakiś konkretnych, widzialnych przejawach aktywności poza teatrem, nie tylko artystycznej, ale też praktyce życia społecznego?

Jolanta Janiczak (z rozmowy z Igorem Stokfiszewskim: *Rubin, Janiczak: Teatr jako gest społeczny*, krytykapolityczna.pl, 18.06.2011)

We wsi Lisówki w pobliżu Dopiewa znajduje się Dom Pomocy Społecznej. Zamieszkuje go kilkadziesiąt osób, które mają swój teatr, piszą wiersze, organizują wybory najpiękniejszej pary, ale też wielu z nich choruje, szybko się męczy, ktoś nagle odchodzi. Wszyscy są w podeszłym wieku. Na ponad miesiąc zamieszka tam także trójka młodych artystów. Jolanta Janiczak i Wiktor Rubin – duet dramatopisarsko-reżyserski nagrodzony tegorocznym Paszportem Polityki za *brawurowe spektakle, które, odstawiając mechanizmy konstruowania oficjalnych biografii, równie wiele mówią o historii, co o współczesności. Za język mieszający czasy, perspektywy i doświadczenia, jednocześnie demaskatorski i niezwykle intensywny* – oraz choreograf i performer Cezary Tomaszewski.

Mieszkańcy domu pod wodzą artystów wcielają się w fikcyjnych bohaterów, albo zagrają / zatańczą samych siebie. Dramaturgię spektaklu wyznaczą ich umiejętności, doświadczenia oraz biografie – prawdziwe lub zmyślone, przetworzone przez pamięć i zapomnienie.

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

Jolanta Janiczak & Wiktor Rubin

Dramatopisarka i reżyser, para w życiu i na scenie. Janiczak (rocznik 1982) jest absolwentką psychologii, Rubin (rocznik 1978) ukończył socjologię i reżyserię w krakowskiej PWST. Razem pracują od 2007 r. Ich wspólne spektakle są obecne na wszystkich ważnych festiwalach w Polsce. Janiczak była odpowiedzialna za adaptację i opracowanie dramaturgiczne spektakli reżyserowanych przez Rubina, m.in.: *Drugie zabicie psa* Marka Hłaski w Teatrze Polskim w Bydgoszczy, *Cząstki elementarne* Michela Houellebecqua we wrocławskim Teatrze Polskim, *Orgię* Piera Paolo Pasoliniego w gdańskim Teatrze Wybrzeże. Rubin wyreżyserował dramaty autorstwa Janiczak: *Ofelię* w Teatrze im. Horzycy w Toruniu, *Tak powiedział Michael J.* w gdańskim Wybrzeżu, *Karla, Downa i inne żywioty* w Teatrze Nowym w Łodzi oraz *Joannę Szaloną; Królową i Carycę Katarzynę* w Teatrze im. Żeromskiego w Kielcach. Ostatni z wymienionych spektakli przyniósł parze Paszport Polityki 2014 w kategorii „Teatr”. Swoją najnowszą produkcję – prapremierę tekstu Janiczak *Towiańczycy. Królowie chmur* – zrealizowali w Narodowym Starym Teatrze w Krakowie. Twórców interesuje historia, w szczególności biografie kobiet, które rozmontowują, tworząc, jak pisze Aneta Kyzioł w Tygodniku „Polityka”, *estetyczne i myślowe kolaże, w których to, co prawdziwe, miesza się z tym, co domyślone.*

Cezary Tomaszewski

Urodzony w 1976 roku, choreograf, performer i reżyser mieszkający w Krakowie i Wiedniu. Absolwent choreografii w Brucknerkonservatorium Linz. Za autorską wersję operetki Lehara *Wesoła wdówka*, w której obsadził cztery polskie sprzątaczkę, otrzymał wyróżnienie „Theater Heute” i „Falter” dla najlepszego młodego reżysera i za najlepszą offową produkcję teatralną w Austrii w 2009 roku. Wśród stricte tanecznych projektów Tomaszewskiego można wymienić również. *Dance Tetralogy*, zrealizowany w Lozannie i duet *Strawberry Muffin* z Sabile Rasiti. W *Last Temptation of Saint Bernadette* – prezentowanym m.in. w wiedeńskim Tanzquartier – choreograf inspirował się historią świętej Bernadety – jednej z uczestniczek objawień maryjnych w Lourdes. Jako wykonawca pracował m.in. z Willim Dornerem i Charlotte Vincent. W teatrze dramatycznym współpracował jako choreograf z Janem Peszkiem, Barbarą Wysocką, Moniką Strzępką oraz duetem Janiczak & Rubin.

Współpraca: Dom Pomocy Społecznej w Lisówkach, Art Stations Foundation / Stary Browar Nowy Taniec

POWIAT CHODZIESKI:

- **SZAMOCIN // Michał Borczuch, Dorota Nawrot, Małgorzata Mazur, Krzysztof Zarzecki**
- **STUDZIENIEC // Jacqueline Sobiszewski**

Próby i warsztaty: czerwiec, lipiec

Spektakl i wernisaż wystawy w siedzibie Stowarzyszenia „Stacja Szamocin”: 6 lipca

Wystawa w CK Zamek w Poznaniu: 28 listopada-10 grudnia

Praca będzie kontynuacją i nową odsłoną projektu Michała Borczucha i współpracującego z nim zespołu artystów (aktor Krzysztof Zarzecki, artystka wideo Małgorzata Mazur i scenografka Dorota Nawrot) z dziećmi związanymi ze stowarzyszeniem „Stacja Szamocin” Luby Zarembińskiej oraz z Domem Dziecka w Szamocinie. W zeszłym roku na Stacji

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

powstał spektakl pt *Lepiej tam nie idź* w konwencji RPG (ang. Role-playing game), dla którego luźną inspiracją było opowiadanie Howarda Philipsa Lovecrafta *Zew Cthulhu*. Dziecięcy aktorzy wcielili się w rozmaite potwory – szalone, dziwne, piękne, a czasem przerażające – toczące symboliczną walkę dobra ze złem. W procesie improwizacji powstało przedstawienie z jednej strony baśniowe, z drugiej ostro wydobywające temat biedy i niesprawiedliwości świata: (...) *dzieci odgrywają sytuację bycia pracownikiem fabryki; to jakby skrawek życia dorosłych widzianego z perspektywy dziecka. Absurdalne, śmiertelnie zabawne, pełne pospolitych bezpretensjonalnych wygłupów i szczerzej zgrywy historie o pracownikach, żądających podwyżki o piętnaście groszy, pracujących czterdzieści dwie godziny na dobę, albo wyrzucanych z pracy są odgrywane w formie warsztatowych improwizacji – dzieci, a także Marta Ojrzyńska i Krzysztof Zarzecki (pełniący funkcję inicjatorów), przekazują sobie kolejno role (podwładnego i pracownika), brawurowo zagrywając kolejne klótnie.*

Joanna Jopek, *Partycypacje (I): święta czy fabryki?*, Gazeta Teatralna „Didaskalia” nr 117/2013

W tym roku rozwiniemy nową wersję przedstawienia. Ponadto w nasze działania zaangażujemy jeszcze jedną grupę dzieci – mieszkańców znajdującej się w Studzieńcu nieopodal Szamocina Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej. W Studzieńcu pracować będzie Jacqueline Sobiszewski – artystka, która zeszłego lata wspierała nas w pracy nad spektaklem jako reżyserka światła i autorka zdjęć. Tym razem Sobiszewski poprowadzi autorskie warsztaty fotograficzne i wideo, których finałem będzie wystawa. Premiera nowej wersji spektaklu i pokaz efektów warsztatów odbędą się tego samego wieczora na Stacji Szamocin, dzięki czemu dzieci z dwóch miejscowości będą mogły poznać się, zobaczyć efekty swoich twórczych działań i w końcu wspólnie świętować.

Michał Borczuch

Urodzony w 1979 roku w Krakowie, reżyser, absolwent wydziału reżyserii krakowskiej Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej i wydziału grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Zesłoroczny stypendysta prestiżowego programu The Rolex Mentor and Protégé Arts Initiative dla najzdolniejszych młodych artystów z całego świata. Borczuch większość spektakli wyreżyserował w Starym Teatrze w Krakowie: *Wielkiego człowieka do małych interesów* Aleksandra Fredry, *Ciemno wszędzie* Pawła Sali, *Lulu* Franka Wedekinda, *Wertera* J.W. Goethego oraz *Brand. Miasto. Wybrani* według Ibsena. W swoim dorobku ma także m.in.: *Leonce’a i Lenę* Georga Büchnera w warszawskim Teatrze Dramatycznym; *Portret Doriana Graya* Oscara Wilde’a i *Metafizykę dwugłowego cielęcia* Witkacego w TR Warszawa, we wrocławskim Polskim – inspirowany tekstami Freuda spektakl *Hans, Dora i Wilk* i *Zachodnie Wybrzeże* Bernarda-Marie Koltèsa oraz *Wojna nie ma w sobie nic z kobiety* Swietłany Aleksijewicz w Schauspielhaus w Düsseldorfie. Wkrótce zaczyna pracę

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

w Nowym Teatrze w Warszawie nad autorskim projektem na podstawie tekstów Oriany Fallaci i Piera Paola Pasoliniego.

Jacqueline Sobiszewski

Artystka wizualna pracująca ze światłem, wideo, filmem i fotografią. Urodzona i wychowana w Holandii. Studiowała na wydziale operatorskim Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Łącząc różne techniki, poszukuje nowego języka wizualnego w różnych dziedzinach sztuki, współpracując z reżyserami, muzykami oraz pracując indywidualnie w Polsce i zagranicą. Zajmuje się fotografią modową, artystyczną i dokumentalną. Jej zdjęcia znalazły się w albumie poświęconym twórczości teatralnej Grzegorza Jarzyny. W 2008 roku za reżyserię światła w *mede:i* Grzegorza Jarzyny została nagrodzona na 15. International Small Scene Theatre Festival w chorwackiej Rijece, a w roku 2009 na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Boska Komedia otrzymała wyróżnienie za reżyserię światła w spektaklu *T.E.O.R.E.M.A.T.*, również Grzegorza Jarzyny. Jest także autorką plakatów i okładek do książek.

Współpraca: Dom Dziecka w Szamocinie, Placówka Opiekuńczo-Wychowawcza w Studzieńcu, Społeczne Stowarzyszenie Edukacyjno-Teatralne „Stacja Szamocin”, CK Zamek w Poznaniu

ROZDRAŻEW / Roman Pawłowski, Wojtek Ziemilski

Próby: lipiec, sierpień, wrzesień

Pokazy spektakli w Sali Wiejskiej w Rozdrażewie: 13, 14 września

Pokaz w Teatrze Nowym w Poznaniu: IV kwartał 2014 (szczegóły w trakcie ustalania)

We wsi Rozdrażew położonej w pobliżu Krotoszyna od trzech lat prężnie działa Kółko Astronomiczne „Kasjopea”, do którego należą zarówno dzieci, młodzież, jak i rodzice oraz seniorzy. „Kasjopea”, ponieważ gwiazdozbiór ten jest w kształcie „W”, tak jak pierwsza litera nazwiska inicjatora kółka – dr Ireneusza Włodarczyka, który po przejściu na emeryturę postanowił przeprowadzić się na wieś i zarazić mieszkańców miłością do astronomii. Jego inicjatywa padła na podatny grunt – Rozdrażewianie chcą żyć kreatywnie, w gminie działa kilkanaście ruchów twórczości amatorskiej, powstała „Deklaracja Partnerstwa dla Kultury” podpisana przez blisko dwudziestu lokalnych aktywistów, w tym organizacje trzeciosektorowe, przedstawiciele kultury i szkolnictwa oraz samorządowców. Spiritus movens tych działań jest dyrektorka Gminnej Biblioteki Publicznej Alicja Banaszek. Dzięki niej „Kasjopea” znalazła w bibliotece swój dom.

Dzisiaj we wsi działa Rozdrażewski Oddział Polskiego Towarzystwa Astronomii, a Pani Alicja marzy o tym by ciasną bibliotekę zastąpiło centrum kultury z prawdziwego zdarzenia, które pomieści zarówno książki, obserwatorium astronomiczne, salkę widowiskową

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

jak i kawiarnię dla mieszkańców. Powstał już projekt takiego miejsca, rozrysowany na planie układu słonecznego.

W Rozdrażewie pracować będą Wojtek Ziemilski – artysta wymykający się kategoryzacji: performer, autor instalacji wideo, reżyser, choreograf – oraz Roman Pawłowski – specjalista od teatru dokumentalnego, dramaturg i krytyk. Powstanie widowisko o kosmosie, przestrzeni i czasie...

Roman Pawłowski

Krytyk kultury, publicysta, kurator teatralny. Zajmuje się problemami nowej dramaturgii i polityki kulturalnej, prowadzi autorskie warsztaty z pisania krytycznego i teatru dokumentalnego. Współpracuje stale z „Gazetą Wyborczą”, „Dziennikiem Opinii” i „Notatnikiem Teatralnym”. W 2013 zadebiutował jako dramaturg w Teatrze Nowym w Poznaniu dokumentalnym serialem teatralnym *Jeżyce Story*. Jako kurator przygotował dwie edycje festiwalu teatralnego Nowa Kłasyka Europy w Łodzi (2010, 2012) oraz przegląd „ДА! ДА! ДА! Współczesny teatr, dramat i performans z Rosji” w Warszawie (2013). Zredagował i wydał dwie antologie nowych sztuk polskich *Pokolenie porno i inne niesmaczne utwory teatralne* (Zielona Sowa, Kraków 2003) i *Made in Poland. Dziewięć sztuk teatralnych z Polski* (Ha!art, Kraków 2006), które dały impuls do rozwoju nowej dramaturgii w Polsce. Za swoje recenzje teatralne zdobył Nagrodę im. Z. Raszewskiego dla najlepszego polskiego krytyka teatralnego.

Wojtek Ziemilski

Autor eksperymentalnych form, w których mieszają się artystyczne języki i sceniczne gatunki: instalacja, wideo performans, spektakl teatralny. Wszechstronnie wykształcony – studiował filozofię w Grenoble, lingwistykę stosowaną na Uniwersytecie Warszawskim i reżyserię w lizbońskiej Fundacji Gulbenkiana. Przez dłuższy czas mieszkał w Portugalii, gdzie przygotował m.in. multimedialne widowisko *Hamlet Light*. Po powrocie do Polski dla TR Warszawa zaprojektował instalację wideo *Aktorzy*. Jego najbardziej znaną pracą jest *Mała narracja* (premiera odbyła się w Teatrze Studio w Warszawie), w której mierzy się z historią swojego dziadka hrabiego Wojciecha Dzieduszyckiego, znanego wrocławskiego działacza kultury, który w 2006 roku została zdemaskowany przez IPN jako współpracownik Służby Bezpieczeństwa. Ziemilski jest ponadto autorem teatralnej instalacji pt *Mapa zrealizowanej w Komunie Warszawa, Prologu* przygotowanego dla Krakowskich Reminiscencji Teatralnych i Teatru Ochoty w Warszawie oraz wideo performansu *Pokrewni* zrealizowanego na zamówienie Malta Festival / idiom *Akcje azjatyckie*. Artysta prowadzi także warsztaty z nowych form eksperymentu w teatrze, m.in. w Instytucie Teatralnym i pisze bloga o sztuce nowoczesnej.

Współpraca: Gminna Biblioteka Publiczna w Rozdrażewie, Kółko Astronomiczne „Kasjoepa”, Rozdrażewski Oddział Polskiego Towarzystwa Astronomii, Urząd Gminy Rozdrażew

JAROCIN / Weronika Szczawińska, Agnieszka Jakimiak, Krzysztof Kaliski

Próby: lipiec, sierpień, wrzesień

Pokazy spektakli w Kinie Echo w Jarocinie: 14, 15 września

Pokaz w Teatrze Nowym w Poznaniu: IV kwartał 2014 (szczegóły w trakcie ustalania)

Festiwal w Jarocinie jest jedną z najbardziej intrygujących przygód, jakie spotkały polską kulturę drugiej połowy dwudziestego wieku. To przygoda o zasięgu ogólnokrajowym,

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

ale przekształcająca przede wszystkim doświadczenie mieszkańców miasta Jarocin. Chciałabym zaproponować rodzaj przewrotnego spojrzenia na historię i to, co po niej pozostaje: co by było, gdybyśmy uznali Festiwal za centralne wydarzenie dekady lat osiemdziesiątych? Co by było, gdybyśmy całą Polskę zobaczyli przez pryzmat Jarocina? Co by było, gdyby tamte lata opowiedzieć inaczej i zapytać, co możemy z nich ocalić? Projekt realizowany z zespołem Dzieci Jarocina ma stać się próbą muzycznej opowieści o miejscu i czasie w którym – jak się wydaje – próbowano, choćby na chwilę, powołać do życia zupełnie inne społeczeństwo. (Weronika Szczawińska)

Historia i pamięć to, obok problematyki feministycznej, główne tematy, którymi zajmuje się reżyserka teatralna i dramaturżka Weronika Szczawińska. W swoich przedstawieniach nakłuwła wspólne mity, by krytycznie, bez sentymentów i resentymentów, dyskutować o przeszłości. Jak sama mówi, upomina się *o prawdę fragmentu, śladu, resztki, o wylawianie z archiwum pamięci wszystkich tych rzeczy, które zostały zaniedbane*. Sprzeciwia się przykładaniu wspólnej miary do przeszłości i przyszłości, bo *przeszłość to jest inny kraj*. (z rozmowy z Witoldem Mrozkiem: *Egzorcyzmowanie legendy*, dwutygodnik.com, nr 130/2014)

Tym razem Szczawińska wraz dwójką współrealizatorów spektaklu – Agnieszką Jakimiak (autorka tekstu) i Krzysztofem Kaliskim (opracowanie muzyczne) – wyruszy w głąb lat '80 do Jarocina. W projekcie weźmie udział wielopokoleniowy zespół Dzieci Jarocina, działający w ramach współpracy dwóch organizacji pozarządowych – Stowarzyszenia Jarocin XXI i Towarzystwa Muzycznego im. Alfonsa Kowalskiego. W zespole śpiewają i grają dzieci, nastolatki, seniorzy, artyści-weterani festiwalu lat '80 i młodzi niezależni muzycy. Przekopimy się przez archiwa otwieranego w lipcu muzeum Spichlerz Polskiego Rocka, a naszymi przewodnikami po historii będą jarociński aktywista Robert Kaźmierczak i kurator stałej ekspozycji „Spichlerza” Robert Jarosz. Premiera odbędzie się w Kinie Echo, w którym organizowane były pierwsze edycje festiwalu.

Weronika Szczawińska

Reżyserka, dramaturżka, kulturoznawczyni. Jej spektakle charakteryzuje antypsychologiczne, poddane dyscyplinie rytmu aktorstwo i bardzo świadoma praca choreograficzna, dzięki czemu wypracowała własny, oryginalny styl. Swoje najnowsze przedstawienie, *Geniusz w golfie* na podstawie tekstu Agnieszki Jakimiak o Konradzie Swinarskim, zrealizowała w Starym Teatrze w Krakowie. Wcześniej wyreżyserowała między innymi: *Moją pierwszą zjawę* na podstawie opowiadania Sławomira Mrożka w Teatrze Łaźnia Nowa w Krakowie, *Jak być kochaną* według tekstu Agnieszki Jakimiak w Bałtyckim Teatrze Dramatycznym w Koszalinie, *Żle ma się kraj* według autorskiego scenariusza pisanego razem Mateuszem Pakułą dla Teatru Polskiego w Bydgoszczy oraz *RE//MIX Zamkow: 2 albo 3 rzeczy które o niej wiem* według tekstu Jakimiak w Komunie Warszawa. Współautorka i dramaturżka projektów: *W pustyni i w puszczy*. *Z Sienkiewicza i z Innych* oraz *Komornicka. Biografia pozorna* (spektakle wyreżyserował Bartek Frąckowiak).

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

Agnieszka Jakimiak

Dramatopisarka, dramaturżka i eseistka. Absolwentka Międzywydziałowych Studiów Humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim i studentka dramaturgii na Wydziale Reżyserii krakowskiej PWST; recenzentka teatralna i filmowa, laureatka I miejsca w Konkursie o Nagrodę im. Krzysztofa Mętraka. Autorka opracowania dramaturgicznego i tekstów do spektakli w reżyserii Weroniki Szczawińskiej: *Geniusz w golfie*, *Jak być kochaną*, *Re//mix Zamkow: 2 albo 3 rzeczy które o niej wiem* i *Artyści prowincjonalni*. Współpracowała także z reżyserami: Oliverem Frljicem, Radosławem Rychcikiem i Katarzyną Szyngierą.

Krzysztof Kaliski

Autor muzyki teatralnej, gitarzysta, twórca projektów dźwiękowych, kurator. Z Weroniką Szczawińską współtworzył następujące przedstawienia: *Kamasutra. Studium przyjemności*, *Artyści prowincjonalni*, *Geniusz w golfie* oraz performans i słuchowisko na podstawie dzieł Tymoteusza Karpowicza. Współpracował także z Bartkiem Frąckowiakiem, Pawłem Wodzińskim, Moniką Pęcikiewicz, Iwoną Pasińską i Marcinem Liberem. Twórca muzyki do filmu *Heavy mental* w reżyserii Sebastiana Buttnego.

Współpraca: Stowarzyszenie Jarocin XXI, Towarzystwo Muzyczne w Jarocinie im. Alfonsa Kowalskiego, Muzeum Regionalne w Jarocinie / Spichlerz Polskiego Rocka

PRUSIM / Centrum Badawcze Humanities/Art/Technology

Warsztaty: sierpień, wrzesień

Wystawa w Skansenie Olenderskim „Olandia” w Prusimiu: wrzesień, październik

Wystawa w CK Zamek w Poznaniu: 28 listopada-10 grudnia

W „Rewolucjach” zajmowaliśmy się tematyką romską (*Kwestia romska. Projekt z większością*) i niemiecką (*Hans Paasche: Großpolen Hero*). W tym roku naszą inspiracją są „Olendrzy” – osadnicy, którzy między XVI i XVIII wiekiem przybyli z Nideralanów, a do których dołączyli także Niemcy i Polacy. Olendrzy tworzyli wspólnotę niezwykle nowoczesną, zarówno na poziomie społeczno-politycznym jak i technologicznym. Zwolnieni z pańszczyzny, dzierżawili grunty i poczuli się do zbiorowej odpowiedzialności za członków społeczności, którzy popadli w biedę. Dzięki wysokorozwiniętemu rolnictwu byli w stanie użyźnić piaszczyste i podmokłe ziemie. Z fascynacji kulturą olenderską powstała w Prusimiu, w gminie Kwilcz Fundacja „Olendrzy dla Polski” powołana przez lokalnego przedsiębiorcę Olafa Makiewicza i jego rodzinę. Organizacja ta z jednej strony przywraca pamięć dziedzictwa olenderskiego, z drugiej kieruje się ideą odpowiedzialności za wspólnotę. Także projekt zrealizowany w ramach „Rewolucji” będzie fuzją zaangażowania społecznego i technologicznego postępu – zrealizuje go Centrum Badawcze Humanities / Art / Technology wspólnie z młodzieżą związaną z instytucjami, z którymi regularnie współpracuje fundacja – Zespołem Szkół w Kwilczu, Środowiskowym

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WIELKOPOLSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

Domem Samopomocy w Chrzypsku Wielkim i Gimnazjum Specjalnym Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Międzychodzie.

Technologia stanowi dziś o naszym bezpośrednim otoczeniu, jest narzędziem kształtowania miejsca każdego człowieka nie tylko w strukturach globalnych, ale także lokalnych. Dlatego tak ważne jest uświadomienie sobie możliwości, jakie daje technologia w budowaniu dynamicznych, kolektywnych, otwartych działań twórczych. Jednocześnie poprzez takie inicjatywy jak planowane warsztaty w ramach „Wielkopolska: Rewolucje” rozwijamy nową zbiorowość „makerów”, czyli osób zaangażowanych w tworzenie kultury oddolnie, na zasadzie „zrób to sam”. Używając rozmaitych narzędzi, od tych najbardziej tradycyjnych (młotka, lutownicy, szlifierki) do tych programistycznie zaawansowanych, tworzymy ciągłość rozumienia tego, czym jest technologia w definiowaniu ludzkiej aktywności i kreatywności. Tym samym poprzez proces uczenia się świadomego wykorzystywania tych narzędzi budujemy nowe wspólnoty otwarte na każdy pomysł i indywidualne podejście do kultury i jakości społecznych. (Agnieszka Jelewska, Michał Krawczak)

Centrum Badawcze Humanities/Art/Technology (HAT Center) powstało w 2011 roku na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z inicjatywy dr Agnieszki Jelewskiej i dra Michała Krawczaka. HAT Center jest nowoczesną jednostką naukową zajmującą się transdyscyplinarnymi badaniami, współpracującą z teoretykami, artystami, projektantami, inżynierami o różnych kompetencjach i specjalizacjach. Jako naukowo-artystyczny hub Centrum realizuje projekty, które nie mieszczą się w zdefiniowanych, konwencjonalnych granicach istniejących dyscyplin, niejednokrotnie czyniąc sztukę narzędziem naukowego poznania, a naukę eksperymentem artystycznym.

Współpraca: Fundacja „Olendrzy dla Polski”, Zespół Szkół w Kwilczu, Środowiskowy Dom Samopomocy w Chrzypsku Wielkim, Gimnazjum Specjalne Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Międzychodzie, Skansen Olenderski „Olandia” w Prusimiu

Kurorka programu Wielkopolska: Rewolucje

Agata Siwiak – kulturoznawczyni, kurorka i producentka projektów teatralnych i interdyscyplinarnych. Od 2012 roku kurorkuje dla Samorządu Województwa Wielkopolskiego program społeczno-artystyczny *Wielkopolska: Rewolucje*, za który dostała nominację do „Paszportu Polityki” w kategorii „Teatr” (jako pierwsza w historii nagrody kurorka i producentka teatralna) „za konsekwentną kuratorską »pracę u podstaw« burzącą skostniałe hierarchie w polskim życiu teatralnym; unikatowy pod względem ideowym i artystycznym projekt »Wielkopolska: Rewolucje« to wzór nowoczesnego, zaangażowanego, a zarazem niedogmatycznego myślenia o tym, jaką rolę odgrywa sztuka w dzisiejszym społeczeństwie” (Anna R. Burzyńska, Gazeta Teatralna „Didaskalia”). Była także kurorką projektu Trickster 2011 – programu performatywnego Europejskiego Kongresu Kultury we Wrocławiu. W latach 2008-2009 dyrektorka artystyczna Festiwalu Dialogu Czterech Kultur w Łodzi (razem z Grzegorzem Niziołkiem). W latach 2004-2007 związana z Narodowym Starym Teatrem w Krakowie, w którym szefowała festiwalowi baz@rt. W latach 2002-2004 pracowała w Teatrze Polskim we Wrocławiu, gdzie organizowała Festiwal EuroDrama. Wykłada w katedrze teatru, dramatu i widowisk na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza, gdzie prowadzi specjalizację dla kurorków teatralnych.

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

FUNDUSZE EUROPEJSKIE – DLA ROZWOJU INNOWACYJNEJ WIELKOPOLSKI

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013